

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

balandžio

19 d.

Seštadienis

Nr. 48 (4088)

KJIIIIII

Raina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Vieningos politinės dienos renginiai

Ruošiantis įžymiai sukakčiai — V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms, gražių gamybinių laimėjimų, vykdydami priimtus socialistinius įsipareigojimus, pasiekė rajono pramonės įmonių, buities tarnybos ir kitų liaudies ūkio šakų dirbantieji. Pramonės įmonių dirbantieji, šių metų pirmojo ketvirčio produkcijos gamybos užduotį įvykdė 102,7 proc., pagaminę viršum plano produkcijos už 191 tūkstantį rublių. Rajono buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato kolektyvas per tą patį laikotarpį buitinių paslaugų užduotį įvykdė 104,7 proc., suteikdamas gyventojams paslaugų viršum užduoties už 12,3 tūkstantio rublių.

Praejusį trečiadienį daugelyje rajono gamybinių kolektyvų buvo organizuoti Vieningos politinės dienos renginiai su devizu „Lenino idėjos gyvuoja ir nugalės“.

Respublikos ir rajono atstovai, ideologinio aktyvo atstovai skaitė rajono organizacijose ir žemdirbių kolektyvuose pranešimus apie didžiojo proletariato vadov. V. Lenino priesakų įgyvendinimą ir jo idėjų triumfą, apie respublikos ir rajono darbo žmonių pasiekimus reikšmingus laimėjimus ekonomikos, kultūros ir socialinio gyvenimo srityse, apie rajono darbo žmonių ruošimąsi garbingai sukilti Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečio jubiliejui.

LKP Centro Komiteto sekretorius J. Senelvis ir partijos Anykščių rajono komiteto niamasis sekretorius J. Pešekas dalyvavo susitikime su „Lenino keliu“ kolūkie

žemdirbiais. LKP Centro Komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas pavaduotojas R. Mališauskas ir LKP rajono komiteto sekretorius J. Dailėdė lankėsi Kurklių kolūkyje, LKP rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas susitiko su Anykščių auto-transporto įmonės dirbančiais. „Už taiką“ kolūkie žemdirbiams apie lenininę idėjų gyvybingumą ir jų įgyvendinimą praktikoje, apie respublikoje pasiektus reikšmingus laimėjimus kultūros srityje pranešimą padarė LTSR kultūros ministro pavaduotojas J. Glemža.

Vieningos politinės dienos renginiai buvo surengti Cerniachovskio kolūkyje, Tarpkolūkinėje statybos organizacijoje, Autokelių valdyboje ir kituose kolektyvuose.

„K. d.“ Inf.

Šiandien — organizuoti į lenininę talką!

Platus užmojai

Staigiai atšilę orai pakvietė į laukus žemdirbius. Tuo pačiu pagausėjo darbų ir rūpesčių jų pagalbininkams — Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio apdirbimo komiteto Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo kolektyvui. Šiandien, komunistinės tautos dieną, šio Susivienijimo žmonės pasiryžę įtemptai dirbti daugelyje barų. Išvakarėse kruopščiai paruošė automašinas eiliniams reisams Pranas Motiejūnas, Algis Zilinskas, Juozas Baltruškonis ir kiti „Žemūkiųtechnikos“ vairuotojai. Dešimt benzovežių šiandien veža kurą į ūkių naftos bazes. Kita tiek automašinų pristatė žemdirbiams žemės ūkio mašinas bei padargus. Šaltkalvis remontininkas Antanas Kavaliauskas su darbo draugais pasiruošę vykti į ūkus, kur atliks galingų traktorių, kultivatorių ir trešlancijų pirmuosius pradžiuosius dirvų hektarus, techninę priežiūrą.

Įprastas darbo ritmas gaudžia „Žemūkiųtechnikos“ remonto dirbtuvėse. Remontininkas Marijonas Belevičius susiruošęs „pagydyti“ vikšrinį traktorių, o Juozas Staniūnas su darbo draugais gražina rikiuotėn kombainų mazgus. Dirbtuvių kolektyvas šiandien įsipareigojęs iš pagrindų suremontuoti tris T-74 markės traktorius ir sė-

jos išvakarėse gražinti juos duonos augintojams.

Labai platus darbų baras šiandien laukia Susivienijimo gamybinių pastatų mechanizavimo ir elektrifikavimo padalinio. Nagingi vyrai montuoja įrengimus „Gintaro“ kolūkie šiltnamyje ir Jakšiškie tarybinio ūkio kaulidėje. Santechniškus mazgus gyvenamajame name, kuriame įsikurs Raguvėlės tarybinio ūkio dirbtuvės, įrengia Romo Anusevičiaus brigada, o Stasio Navicko brigados šaltkalviai užsiėmė įrengimų montavimu Elmininkų eksperimentinio ūkio mechaninėse dirbtuvėse. Į „Lenino keliu“ kolūkie garažus elektros apšvietimą įveda Algio Kuodžio brigados elektromonteriai.

Komunistinėje talkoje pasityžę energingai pasidarbuoti 300 šio kolektyvo žmonių 146 jų dirbs gamyboje, talkos fondą Susivienijimo kolektyvas nutaręs įnešti 465 rublius.

Daug numatoma padaryti, tvarkant šios įmonės aplinką. Iš anksto atsivežta po kelis šimtus liepų, kedrų, maumedžių sodinukų, pusantro tūkstančio Kaukazo slyvačių. Naujoje Susivienijimo autotransporto bazėje ruošiamasi užveisti parką — tad šiandien bus padaryta ženklų pradžia, šį sumanymą įgyvendinant.

D. Butkus

Pats darbymečio ikarštis

Sios savaitės viduryje „Nevėžio“ kolūkie mechanizatoriams dar nelengva buvo rasti anksčiausiai pradžiuosius priemėlio plotelius, tinkamus kultivavimui. Bet dirvos džiūsta tiesiog ne dienas, o valandomis. Šiandien jas sėjai ruošia jau devynių kultivatorių būrys.

Pirmiausia mechanizatoriai Jonas Klipea ir Vilijus Bareikis sukulivavo bulvėms skirtą dirvą, o traktorininkas Vytautas Pečiulis čia išbarstė mineralines trąšas. Toje dirvos dalyje, kur mėšlas aparatų iš rudenų, ateinančią savaitę bus pradėtas bulvių sodinti. O 20 ha plote, kurio iš rudenų organinėmis trąšomis nespėta patiekti, dabar baigia kratyti mėšlą mechanizatoriai Albertas Kestorius ir Jonas Lapūnas.

Įterpus šią trąšą lėkštinėmis akcijomis, netrukus ir šios dirvos bus paruoštos bulvių sodinimui.

Kolūkyje baigiamos tręšti ganyklos, daugiamečių žolės. Čia smagiai pasidarbo mechanizatorius Leonas Klimušauskas. Traktorininkai Jonas Kavaliauskas ir Juozas Cėnys pradėjo barstyti azotines trąšas anksčiausiai pradžiuosiuose žiemkenčių pasėliuose.

Šiandien kolūkyje pradeda sėti mišinius mechanizatoriai Juozas Cėnys ir Povilas Gudelis. Netrukus, kaip numatęs kolūkie pirmininkas Jonas Karvelis, ir sėjųjų greitos pagausės. Sėklą automašinuojantys jiems pristatys vairuotojai Bronius Grebnickas ir Povilas Puodžiūnas.

K. Bartkus

Puoselės aplinkos grožį

Anykščių centrinės bibliotekos 29 žmonių kolektyvas, dar pasitikdamas komunistinę talką, bibliotekos viduje išdazė sienas, sulvarkė rūšis, švariui aplinką prie vaikų literatūros skyriaus. Šeštadieninės talkos dieną bibliotekininkės užbaigs su-

tvarkyti aplinką prie centrinio bibliotekos pastato, sutvarkys Šventosios upės krantinę, įrengs gėlynus, švarins bibliotekos viduje, kad pavyzdinga tvarka ir jaukumas pasitiktų kiekvieną bibliotekos skaitytoją.

B. Romaitė

LAUKUOSE — SĖJĖJAI

Sios savaitės vidury žemės dirbimo darbus pradėjo Levaniškio kolūkie mechanizatoriai. Dirbdami atrankinių būdų vien per pirmąją dieną vyrai nepriekaištingai sukulivavo 35 hektarus dirvų. Ketvirtadienį į jas su sėjamosiomis išvyko Alfonsas Alkauskas ir Albinas Pranskūnas. Pasėta 15 hektarų avių.

Darbuodamiesi atrankinių būdų, dirva ruošti pavasario sėjai pradėjo ir kaimyninio „Vienybės“ kolūkie žemdirbiai.

B. Pilkauskas

Vieversys išvadino į laukus

Dabar Jakšiškie tarybinio ūkio vyr. agronomo Algimanto Misiūno pirmiausia iškėlė Pravydžių skyriaus Vilkatėnų apylinkėse, nes čionykščius laukus nukuprusiose priekalvėse anksčiausiai nuskardeina ne vien pilkašvarkio velturio giesmelė, bet ir pirmučiausia nuvilnija naujajį darbymečio šelbiančių pavasario darbų šurmuly. Taip jau yra ne vienai metai.

— Nepažeista tradicija ir šiomet, — pasilabinęs šyptelėjo vyr. agronomas. — Trečiadienį į Vilkatėnų lengvesnės žemės palydėjom pirmuosius sėjos laukų ruošėjus.

Į tuoi už Kavarsko, tarp šių išsibarsčiusias dirvas pirmiausia su kultivatoriais išsiruosė mechanizatoriai Jurgis Puvaskis, Petras Kasteckas, jiems kaimynystėje pasigirdo darbo veterano Petro Duncios ir jo sūnaus Valdo be perstojo ūžančių traktorių alasas. Kitą dieną savo vikšriniais kultivatorius prikabino Balys Tidikis, Stasys Zarinskas. Tik jų grandies darbo draugams Vladimirui Satkevičiui ir Jonui Aukštuoliui vis dar tenka palūkti, kol pradžiūs didesni, erdvesni dirvų masyvai, nes dabar, anot ūkio

šeimininkų, šių mechanizatorių valdomiems galiūnams T-150K, juo labiau iš pasakos traukiantiems sudvejinus kultivatorius, nėr dar kur kaip priguli įsismaginti. Su tokiais pat energogalingais traktoriais trūšia ir Albinas Merkys su Eduardu Sešplaukiu, tačiau šiems taip lūkuruoti nevalia: pastariesiems patikėtas sukulivuoti laukų trešimas amoniakinio vandens. Kad daug neatsilikus nuo dirvos ruošėjų, rytojais dieną abiejų traktoriai taipogi sugaudė Vilkatėnuose.

— Savaitgalį, manau, jau ir sėjėjams bus gražaus darbo, išleisim labiausiai šiame reikale pritrūsius — Praną Duncią, Stasį Malinauską, Joną Rutavičių, — aiškino vyr. agronomas.

Šitaip jakšiškiečiams per šias dienas teks paruošti daugiau kaip 1000 hektarų vasarinės grūdinės kultūroms skirtų dirvų. Ir apėti.

— Jei viskas geruoju, su tais darbais ilgiau dešimtaadienio neturėtume užgauti, — mano ūkio šeimininkai.

Ir iš tiesų. Kaip rado anksčiau metų patirtis, darniai, ritmingai išrikiavus visų grandžių darbą, tokie užmojai čionykščiams pagal pečius.

— Nemažiau spartos laudina ir visų pavasarinų dar-

bų kokybė. Stengiamės, kad kiekvienam bare savo reiklų ar mobilizuojantį žodį laiku tartų mūsų komunistai. Pavyzdžiui, atsakingu dirvas kultivatorių grandy išrinkom seną partietį Joną Aukštuolį, sėjėjų būry toki įpareigojimą gavo komunistas Petras Grigaliūnas ir Vilijus Ramanauskas. Jokie kontrolieriai to nesužiūrės, ką kitą kartą gali įžvelgti atviras žemdirbio žvilgsnis ir dora širdis, — įsitikinęs Jakšiškie tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Vytautas Vėbra.

Šitoks čionykščių rūpestis pilnai suprantamas — šiomet jie iš kiekvieno grūdinių kultūrų hektaro įsipareigojo surinkti po 30 su puše centnerio grūdų. Tiesiog emu Jakšiškie laukus, toks derlius čia nedažnas.

Virš mūsų galvų — lyg grumtelis, spurdėdamas kil ir krito vieversys. Ilgiau gauti šnekomis vyr. agronomas Algimantas Misiūnas kaip ir nebeptogu — nesunku įžvelgti, jog žmogui staili nesibūna vietoje. Ir šitaip dabar jau bus ilgam, nes pavasario sėja tai tik dalis viso žemdirbio daliai išpuolančio darbo.

L. Valtonis

„K. d.“ koresp.

„Uljanovsko dailės galeriją „V. Leninas dailėje“ apžiūrėjo milijonai lankytojų. Ji buvo atidaryta minint V. Lenino gimimo 110-ąsias metines. Čia sukaupia daugiausia šalyje didžiajam vadiui skirtų dailės kūrinių.

„Nauji Baltarusijos kalio gavybos susivienijimo gamybos barai aprūpins mineralinėmis trąšomis didelį žemės ūkio regioną. Pradėjo veikti ketvirtosios gamyklos antroji dalis, kuri kasmet patiekia 1,8 milijono tonų trąšų.

Mironovkos kviečių selekcijos ir selekcinystės mokslinio tyrimo institutas išsiuntė šalies kolūkiams ir tarybiniam ūkiams paskutines vasarinių kultūrų elito sėklas siuntas ir įvykdė sėklos rušinio penkmečio programą. Žemės ūkyje pritaikius šio instituto mokslinius darbus, šalis vien praėjusiais metais ravo maždaug 200 milijonų rublių pelno.

(TASS-ELTA)

Kai Nijolė Budreikienė neakivaizdinio būdu baigė Salų žemės ūkio technikumą, įsigijo zootechnikės-selekcinių kės specialybę, nusprendė ir toliau dirbti melžėja. Toje pačioje Jermoje jau daug metų dirba jos motina Vanda Naurienė, iš kurios meilę darbu paveldėjo ir dukra. Jau dešimt metų, kai jos abi dirba drauge. Dirba iš širdies, stropiai, sąžiningai, už ką jas vertina ūkio valdyba, gerbia darbo draugės.

J. Jurevičiaus nuotraukoje: Svėdasų kolūkie darbštuolės Vanda Naurienė ir Nijolė Budreikienė.

Dėmesys žmogui, jo buičiai

Pavasario gaivinanti dvelksmą kaimo žmogus bene labiausiai pajunta, žveigdamas ne vien į žaliu kiliu nusidriekiusius išplatėjusius žiemkenčių laukus ar jau spėjusius greičiau pradžiūti keliukus. Dabar beveik kiekvienam mūsų kolūkio Sovenių ar Kavarsko gyvenvietėje įsikūrusiam puošnėsio namo šeimininkui apie atėjusį pavasarį primena ir ne tik kalvutėse jau pašviesėjęs arimas, bet ir čia pat, pro namo langą permatomas žaliosios vejų kilimas ar sprogsiančio medelio pumpurai. Ir ne vien tas pavasarišką nuotaiką žmogui praskaidrina, bet ir nejučia sukelia būtiniausią poreikį, kad laisvesnę nuo darbo valandėlę išderinęs prie pat namo įsirengtum gražesnį gėlyną, ir akiai patrauklesnį ir užu kaimyno ne prasčiau atro-dantį. Galia atvirai pasakyti, kad ne iš karto ir ne taip seniai toks poreikis — jauklau pasitvarkyti apie savąją sodybą — į kaimo žmonių buiti tvirtesnes šaknis įleido. Dar visiškai netolimai praeitį prisiminus, didelio vargo turėdavom, kad galė-

tum pavasarį bet kokiu transportu grūdus nugabent į atokesnės Jusiškio brigados laukus, nes keliukščiai buvo tiesiog nepravažiuojami. Susimąstėm apie tai, kad dėl išklampotų keliukščių ne tik technika pirma laiko is rikiuotės išeina, bet ir tą techniką valdantiems mechanizatoriams tokie „pasivažinėjimai“ tiesiog darbinę nuotaiką apkartinavo. Todėl prieš keletą metų nutarėm imtis nelengvo kelių tvarkymo darbo. Ir štai per trejetą-ketvetą metų savo ūkio įėjomis įsirengėm apie 25 kilometrų kelių, neskaitant pusrėčio kilometro kelio, įrengto melioratorių nusausintuose plotuose. Nors kelių tvarkymo reikalams panaudojom apie 200 tūkstančių rublių, tačiau tas apsimokės ne tik ekonominiu požiūriu, bet ir tuo, kad kaimo žmogaus nuotaika, važiuojant lygesniu ir sausesniu keliu, bus nepalyginamai gilesnė, ir jis jaus didesnę potraukį savo gimtinei, savajam kolektyvui, juo labiau, kad neretas žemdirbys dabar turi įsigijęs ir lengvąjį automobilį ir jis jau neabejingas tam, kokiu keliu jam teks pravažiuoti.

Pagrindinė Sovenių gyvenvietė formavosi ten, kur prieš netolimą laiką buvo vien plynas laukas. Dabar greta kultūros namų, pradinės mokyklos pastato, jau yra išsiriakavę nemaža mūrinių gyvenamųjų namų, kuriuose įkurtuvės atšventė žemdirbių šeimos. Tokių įkurtuvų džiaugsmą ir šilumą, ir Kavarsko gyvenvietėje patiria kasmet 6–8 žemdirbių šeimos. Visokeriopai buvo stengtas, kad su gyvenamųjų namų statyba žemdirbiams kuo mažiau susidarytų rūpesčių. Namų statybai mūsų kolūkyje yra su-

darytos 4 statybininkų brigados. Šie statybininkai kai kurioms šeimoms, pastatius namus, raktus tiesiog į rankas įteikia, o kiti žmonės pagal jų pageidavimus patys užbaigia sienų dažymo ar kitus apdailos darbus. Šiuos gyvenamuosius namus kolūkiečiai įsigyja lengvatinėmis sąlygomis — išimokėtinai per 15 metų laikotarpį.

Mūsų kolūkio valdyba suteikia materialinę paramą toms šeimoms, kurioms tokią paramą dėl susiklosčiusių sąlygų ypač buvo reikalinga. Taip Feodosijai Romanovai, kurios sūnus, būdamas Tarybinės Armijos kariu, žuvo fronte, pernai ūkio lėšomis buvo pastatytas ūkinis pastatas, o anksčiau lengvatinėmis sąlygomis ūkinį pastatą kolūkio statybininkai pastatė Marytei Zelenai. Panašių faktų galima būtų pateikti ir daugiau. O grįžusiems į gimtinę Tarybinės Armijos kariams, kurie dažniausiai įdarbinami mechanizatoriais, vairuotojais, kaip taisyklė, išskiriame po 200 rublių negrąžinamą pašalpą.

Siekdami pagerinti žemdirbių buitines sąlygas, praeitų metų pabaigoje į kolūkiečių, gyvenančių Kavarsko gyvenvietėje, butus įvedėm vandentiekį, dabar daugiau kaip 50 žemdirbių šeimų naudoja savo butuose centralinio šildymo įrengimus. Jau paruoštas projektas ir ši pavasarį Sovenių gyvenvietėje pradėsime parduotuvės ir 50 vietų valgyklos statybos darbus, o už poros metų statysime 50 vietų vaikų lopšelių-darželių.

Pastaraisiais metais nemažas rūpestis kolūkyje buvo skiriamas tam, kad gerėtų žmonių, ypač dirbančių gy-

vulininkystės fermose, darbo sąlygos. Trijuose pastatuose, kuriuose laikomos visos ūkio karvės, yra įrengti mechanizuoto melžimo, mėšlo pašalinimo iš tvartų įrengimai, prieš porą mėnesių melžimojms pakeitėm darbo dienos režimą ir jos pradeda darbą ne anksčiau kaip 8 valandą ryto. Nepalyginamai pagerėjo ir palengvėjo darbo sąlygos kiaulių šerikėms, kai prieš porą metų įvedėm į eksploataciją 2,5 tūkstančio vietų kiaulidžių kompleksą. Prie šio komplekso žmonių paslaugoms įrengti dušai, persirengimo kambarius, skalbyklą, čia įkurtas gana jaukus poilsio kambarius.

Iki šiol mūsų kolūkio mechanizatoriai, remontininkai dar neturėjo palankių sąlygų, ypač organizuojant technikos remonto darbus žiemos metu. Bet jau dabar greitai kiaulidžių komplekso vykdomi daugiau kaip vieno milijono rublių vertės mechanizacijos kiemo statybos darbai, kuriuos pagrindai numatoma užbaigti šiais metais. Apart erdvių mechaninių dirbtuvių, čia bus įrengta posėdžių salė, kabinetai dispečerinėi ir kitoms tarnyboms, techninio aptarnavimo punktas, 20 vietų kombainams ir 50 vietų traktoriams garažai, žemės ūkio mašinoms laikyti garažas, autoplovykla, atsarginių dalių sandėlis, naftos bazė.

Atžalyniečiai jau kai kuriuos ryškesnius žingsnius yra pažengę, kuriant aplinkos grožį tiek prie visuomeninių pastatų, tiek ir prie gyvenamųjų namų. Žmonės gerai suprato, kaip jau minėjau šio straipsnio pradžioje, aplinkos tvarkymo ir jos gražinimo svarbą, jiems šie dalykai tapo būtiniausiu, ne-

atskiriama poreikiu. Todėl ir organizuojamos talkos, jie gana aktyviai dalyvauja, įrengdami gėlynus, sodindami medelius ir kitus želdinius.

Pavasari, vasarą ar rudenį kiekvieno žmogaus žvilgsnį patraukia įrengti gėlynai, žalios vejų ne tik priartėjus prie kolūkio kontoros, bet ir prie kiaulidžių komplekso. Ateityje numatę gražią aplinką sudaryti ir orie mechanizacijos kiemo. Kasmet kolūkio moterų larybos iniciatyva organizuojami gražiausių sodybų konkursai, o šių konkursų nugalėtojams naskatinti skiriamos trys piniginės premijos. Bet esmė ne vien paskatinime. Džiugu tai, kad nelieka abejingųjų aplinkos grožiui, kad jau esama nemaža sektinų pavyzdžių, į ką kiti gali lygiuotis. Kasmet išsiskiria savo grožiu ir patrauklumu Kavarsko gyvenvietėje įsikūrusių Lionės Palavenytės, kolūkio ekonomistės Dan-guolės Lingienės, traktorininko Antano Zižio ir kitų sodybos. Sovenių gyvenvietėje puošniai atrodo aplinka prie vairuotojo Antano Sudeikio, automechaniko Antano Sunklodo, fermos darbuotojo Vytauto Sinkevičiaus, pensininkės Marijonos Ordienės gyvenamųjų namų, kur nestinga žydinčių gėlių, žaliuojančių vejų, medelių ir kitų želdinių. Organizavus per metus gražiausių sodybų apžiūrą dviem etapais ir sušumavus konkurso rezultatus, pirmąją vietą iškovojo šie šeima įteikiamas kolūkio valdybos įsteigtas perlinamasis prizas ir 30 rublių pinigine premija.

Pasisemti patirties aplinkos tvarkymo srityje mūsų kolūkio moterų delegacija lankėsi Joniškio rajono „Pergalės“ kolūkyje ir kitose respublikos vietovėse. Kad grožis ir jauki aplinka kuo plačiau prasiskintų sau kelią, savo sodybą aplinką, suilauktų kvalifikuoto patarimo — tam reikalui deramą rūpestį skiria kolūkio aplinkos anželdinimo specialistė Elena Tumienė, ūkio moterų tarybos pirmininkė Vanda Gribulienė.

Neatsitiktinai mūsų kolūkis 1978 metais organizuotoje kaimo gyvenviečių aplinkos tvarkymo respublikinėje apžiūroje užėmė antrąją vietą ir buvo apdovanotas laikraščio „Tiesa“ redakcijos ir Žemės ūkio darbuotojų profesijos Respublikinio komiteto II laipsnio diplomu. o 1979 metais už aplinkos tvarkymą iškovojo perlinamąjį Anykščių rajono prizą. Be to, kolūkio teritorijoje yra dirbtinai įrengti 4 vandens telkiniai, užimanys 28 hektarų plotą, prie šių tvenkinių pasodinta nemaža medelių. Tai, kas jau padaryta, gerinant žemdirbių darbo ir buitines sąlygas, kuriant aplinkos grožį, be abejo, nėra ribai. Ir ateityje buitines kultūrai, žmonių poreikiams tenkinti mūsų kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos skirs atidų dėmesį, nes žmogus, jausdamas paramą ir jautresnį dėmesingumą, kaip taisyklė, stengiasi ir savo darbštumu atsilyginti kolektyvui.

A. Zibutis
„Atžalyno“ kolūkio
pirmininkas

Paminėjo V. Lenino metines

Gausiai susirinko vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vinas“ darbuotojai paminėti tarybų proletariato vadovo, pirmosios pasaulinės socialistinės valstybės įkūrėjo V. Lenino gimimo 110-ąsias metines.

Iškilmingą minėjimą įžanginiu žodžiu pradėjo pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojas V. Mikulėnas.

Pranešimą, skirtą V. Lenino gimimo jubiliejui pažymėti, skaitė Susivienijimo profesinės organizacijos komiteto pirmininkas R. Buterlevičius.

Komunistų partijos įkūrėjo V. Lenino gimimo 110-ąsias metines Susivienijimo kolektyvas sutinka gražiomis darbais dovanomis. Pirmojo šių metų ketvirčio bendrosios produkcijos planas įvykdytas 102,9 proc., viršplaninės produkcijos pagaminta už 151 tūkstantį rublių. Produkcijos realizacijos planas įvykdytas 104,2 proc. Ambraziškio filiale pagaminta 750 tonų sauso krakmolo.

Šešios brigados, jungiančios 48 darbininkus, jau įvykdė X-ojo penkmečio brigadines gamybines užduotis.

Tarso paruošimo gamybai cecho krovėjų brigada, vadovaujama komunistų M. Rozočkino ir G. Kalinkos bei gatavos produkcijos sandėlio krovėjų brigada, vadovaujama V. Jakniūno, už paslaikojamą darbą ir penkmečio užduotis įvykdymą iki V. Lenino gimimo 110-ųjų metinių apdovanotos Lenino garbės raštais. Tokie pat apdovanojimai įteikti krovėjui A. Karalkevičiui ir G. Kalinkai.

Garbingus apdovanojimus įteikė partijos rajono komiteto narys, Susivienijimo direktorius J. Makštelė.

B. Milaševičius

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 spal. 1980, IV, 19

Liaudies kontrolės grupės ataskaitos kolektyvui Gilintis į trūkumų priežastis

Kaip pabrėžė savo ataskaitiniame pranešime Svėdasų kolūkio kolūkiečių susirinkime šio ūkio liaudies kontrolės grupės pirmininkė L. Puzytė, pagrindiniai ūkio liaudies kontrolierių uždaviniai ataskaitiniame laikotarpyje buvo partijos ir vyriausybės nutarimų žemės ūkio klausimais įgyvendinimo, kuro ir elektros energijos taupaus naudojimo kontrolė. Tam tikslui buvo suruošti 96 reidai ir patikrinimai. Buvo tikrinama, kaip ūkyje ruošiamas sėkla ir technika darbuotojui, kaip sąjama, prižiūrimi pasėliai, kaip sudorojamas derlius, ruošiami pašarai, kokia tvarka gyvulininkystės fermose, nes nuo visų šių darbų ir priklauso penkmečio užduočių vykdymas. Tiek L. Puzytė savo pranešime, tiek susirinkime pasisakė J. Dilienė, H. Pakštas, A. Gineikienė, K. Ropis, K. Girys, B. Lapinskas, V. Trečiokas, partinės organizacijos sekretoriaus J. Samuolis ir ūkio vadovas V. Kovas su pasitenkinimu pažymėjo, kad dauguma gausios, net 43 liaudies kontrolierių jungtinių grupės narių visų pirma buvo geri darbuotojai savo darbo vietoje. Tai ypač pasakytina apie A. Krasauską, A. Salkų, B. Davidonį, B. Zekoną, G. Cepėnienę, S. Zaharskienę ir daugelį kitų. Asmeninis liaudies kontrolierių darbo pavyzdys didina grupės autoritetą, pačią kontrolę daro efektyvesnė,

nes kiekvienas kolūkietis supranta, kad tas, kuris pats sąžiningai darbuojasi kolektyvo labui, turi teisę to pat reikalauti iš kitų. Sąžiningai darbuodamiesi visuose ūkio gamybos baruose ir gana reikliai kontroliuodami padalinį ir ūkio pareigūnų darbą, liaudies kontrolieriai nemaža prisidėjo prie to, kad pieno, mėšos, bulvių gamybos ir pardavimo valstybei keturių penkmečio metų planai viršyti, kad viršytas grūdų pardavimo planas ir tik jų gamybos planas dėl pernau buvusio sausų teįvykdytas 96 proc.

Per ataskaitinį laikotarpį ūkio liaudies kontrolieriai suruošė 96 reidus bei patikrinimus. Tikrinant darbų kokybę, visuomeninio turto apsaugą buvo atskleista ir pašalinta visa eilė negerovių. Taip, grobstant grūdus buvo sučiuptas mechanizatorius J. Risevas, grobstant koncentratą — Sausalaukio fermos darbuotojai K. ir P. Raišiai, grobstant silosą — J. Meškauskas ir eilė kitų. Visi jie atatinamai nubausti, visi pagrobtais vertybės turėjo grąžinti į sandėlius. Reikšmingiausia yra tai, kad beveik visi grobstymo faktai buvo išaiškinti remiantis kolūkiečių signalais. Tas rodo, kad žmonės nesitaiksto su ilgapirščiais, pasitiki liaudies kontrolieriais.

Dar galutinai neišnaikinta blogybė yra tai, kad kai kurie mechanizatoriai kolūkio

mineralinėmis trąšomis patręšia ir kai kurių kolūkiečių sodybinius sklypus. Tokių reiškių pasitaiko kas pavasarį. Kaip kalbėjo susirinkime A. Gineikienė ir kiti, šios blogybės šaknys glūdi girtavime. Beveik visais išaiškintais atvejais mechanizatoriai patręsdavo sodybinius sklypus už svaigalų butelį ir dažniausia tuomet, kai jau buvo anksčiau išgėrę. Kovą su tokiais rūšies grobstymais reikia pradėti nuo kovos su girtavimu. Be to, čia tokiu būdu negalima palikti ramybės to, kurio sklypas tręšiamas ūkio trąšomis. Juk jis puikliausiai žino, kad mechanizatorius tręšia jo sklypą vogtomis iš ūkio trąšomis, taigi, jis yra grobstymo bendrininkas.

Ne kartą buvo tikrinamas naftos produktų ir elektros energijos naudojimas. Kaip rodo patirtis, reikia tikrinti ne tik ten, kur apskaita rodo naftos produktų poreikio, bet ir ten, kur taupymo reikalai pernelyg geri. Taip vienu metu paaiškėjo, kad kai kurie mechanizatoriai sutaupo 30–40 proc. degalų. O juk net ir idealiomis sąlygomis, o tokiu kolūkie niekad nebūna, degalų galima sutaupyti 12–15 proc. Grupė nuodugniai patikrino, kaip čia iš tikrųjų yra. Pasirodė, kad kai kuriems mechanizatoriams tiek prirašyta darbų, jog jie per dieną vienas „uždirba“ 154, o kitas — 62 rub. Ir

taip paaiškėjo, kad ne degalai sutaupyti, o darbo apskaita niekam tikusi. Liaudies kontrolieriams teko rimtai padirbėti, kol viskas iš pamatų buvo išsiaiškinta, kalti asmenys priversti sutvarkyti apskaitą, grąžinti neuždribtus pinigus į kolūkio kasą.

Patikrinus elektros ūkį, taip pat pasirodė, kad vyr. energetikas V. Lukošius 3 mėn. iš esmės netvarkė elektros energijos sunaudojimo apskaitos. Už tai jis buvo atleistas iš vyr. energetiko pareigų.

Kolūkio valdyba pastebėjo, kad kai kurie kolūkiečiai laiko žymiai daugiau gyvulių, negu leidžia kolūkio įstatai. Liaudies kontrolės grupei buvo pasiūlyta patikrinti, kaip kolūkiečiai laikosi įstatų leisto laikyti gyvulių skaičiaus. 82-juose kolūkiečių kiemuose buvo rasti 103 gyvuliai virš įstatuose numatyto skaičiaus. O juk šiems gyvuliams vasarą reikėjo ganyklos, žiemą — pašaro. Malyt, šitai buvo ir viena priežastis, dėl ko daug kur buvo nuganyti daugiamėčių žolių ir kultūrinių pievų plotų pakraščiai.

Ataskaitiniame laikotarpyje, tikrinant įvairių gamybos harų darbą, buvo nemažai rasta darbo drausmės ir kitokių pažeidimų. Labai aktyviai grupės darbe reikiškie liaudies kontrolieriai A. Gineikienė, J. Dilienė, B. Zekonis, R. Kubilius, A. Jukšienė, G. Lackienė, B. Budreika, V. Matulaušienė, B. Durasevičius ir daugelis kitų.

Liaudies kontrolės grupė darbą praėjusiais metais apsvaistė ūkio partinės organizacijos susirinkimas. Buvo nurodyta, kad reikia glaudiau bendradarbiauti su „Komjaunimo prolektoriumi“, visus kontrolierius įtraukti į aktyvų kontrolės darbą, pasiekti, kad niekas nevengtų kelti viešumon trūkumų.

Kalbėdami apie tai, kaip vykdomas partinės organizacijos nutarimas ir apie kitus artimiausius kontrolės darbo uždavinius kolūkiečių susirinkime pasisakiusieji K. Girys, K. Ropis, H. Pakštas, V. Trečiokas ir kiti naujai išrinktai grupei siūlė atkreipti dėmesį į pašarų ruošimo darbus, nes pernai pašarai buvo ruošiami ne visada deramai rūpestingai. Dar vis pasitaiko, kad per pietų ir kitas pertraukas traktorininkai palieka traktorių variklius dirbti. Taip eikvojamas kuras. Nemaža kuro sunaudojama tuščiai pravažinėjant, savavališkai naudojant traktorių ir ūkio automobilius asmeniškims tikslams. Fermose netgi dienos metu ne visur išjungiamas apšvietimas. Reikia stiprinti kovą su girtavimu — daugumos negerovių priežastimi.

Visuotinis kolūkiečių susirinkimas teigiamai įvertino liaudies kontrolės grupės darbą. Išrinkta naujos sudėties liaudies kontrolės grupė. Jos pirmininke vėl išrinkta ūkio vyr. Luhalterė L. Puzytė.

P. Varkalakis,
R. Balūnas

Maskva. Raudonojoje aikštėje, šalia pasaulio kito tokios vietos, kuri larybiniam žmogui būtų brangesnė, mielesnė. Juk Raudonosios aikštės istorija — tai visos mūsų šalies istorija.

Per Raudonąją aikštę žygiavo raudonarmiečiai ginti jauną Tarybų šalį pilietinio karo metais. 1941 metų lapkričio 7 d. iš čia tiesiog į frontą išžygiavo Tarybinės Armijos karių pulkai. Mena Raudonojoje aikštėje ir 1945 metais įvykusį neapsakomo džiaugsmo kupiną Pergalės parodą...

Raudonojoje aikštėje — šventa vieta kiekvienam tarybiniam žmogui, ji brangi ir plačiosios mūsų šalies svečiui. Čia, kasmet pažymint Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos metines, Gegužės Pirmąją, įvyksta iškilmingos darbo žmonių demonstracijos, čia kasdien apsilanko tūkstančiai žmonių, kad dar kartą pajustų Tarybų valstybės didingumą, pagerbtų pirmosios socialistinės valstybės ir Komunistų partijos įkūrėjo V. Lenino atminimą. Raudonosios aikštės neįmanoma įsivaizduoti be Vladimiro Lenino Mauzoliejaus — pasaulio proletariato vado amžino poilsio vietos. Kai 1924 metų sausyje visą pasaulį apskriejo liūdna žinia apie Lenino mirtį, Tarybinė vyriausybė, tūkstančiams darbo žmonių pra-

šanti, nutarė amžiams išsaugoti Vladimiro Lenino palikimą. Buvo priimtas nutarimas: karstą su revoliucijos vado palaikais saugoti pastate, kuris galėtų būti laikomas. Tą pastatą — Mauzoliejų buvo nutarta įrengti Raudonojoje aikštėje, prie Kremiaus sienos. Akademikui architektui A. Sčusevui buvo pavesta suprojektuoti Mauzoliejų — paprastą ir kartu didingą, kuris turėjo atspindėti lenininių idėjų paprastumą, didingumą ir nemirtingumą.

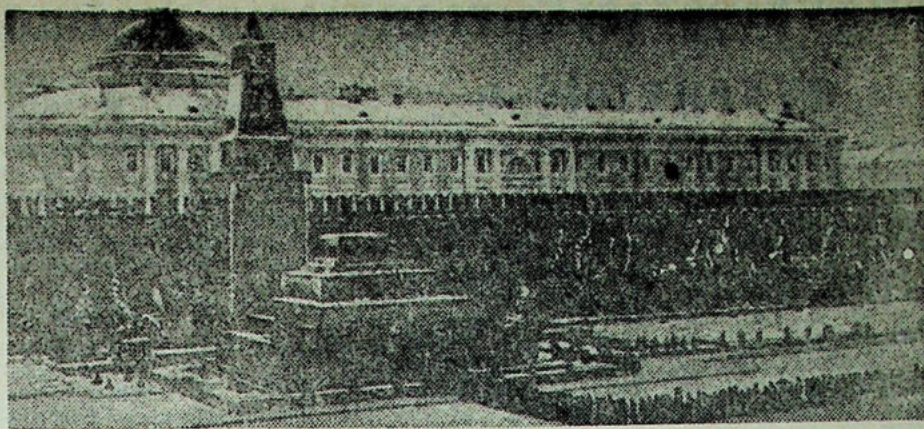
Laiko buvo visiškai mažai. Todėl statybai buvo pasirinktas medis, nes jį lengviau apdoroti. Tačiau statinį ne taip lengva buvo pastatyti. Maskvoje tuo metu siautėjo speigas, truko statybinės technikos, vietomis net iki 2 metrų buvo įšalusi žemė ir ją reikėjo šildyti laužais. Buvo dirbama dieną ir naktį. Darbus reikėjo baigti per 3 paras ir atiduoti komisijai sausio 26 dieną.

numatyta padaryti aukštesnę. Vasario 27 dieną, baigus pagrindinius darbus, Lenina lankyti buvo leista kariniams daliniams ir delegacijoms. Kitą dieną pasirodė oficialus pranešimas apie Mauzoliejaus lankymo tvarką.

Kovo pradžioje buvo patvirtintas naujas projekto variantas. Laiptus jungė vestibulis su įėjimo durimis. Abipus pagrindinio įėjimo — laiptai į tribūną. Tai buvo šiuolaikinio Mauzoliejaus prototipas, tai buvo monumentas-tribūna, šaukiantis kovoti, gyventi.

Mauzoliejų buvo nuspręsta galutinai įrengti Gegužės Pirmąją. Kasdien statybose dirbo dvi partijos — apie šimtą žmonių. Ir štai 1924 metų Gegužės Pirmąją prie Lenino Mauzoliejaus įvyko darbo žmonių demonstracija. Neilgai trukus Mauzoliejus buvo atidarytas visuotinam lankymui.

Po penkerių metų buvo nutarta pastatyti granitinį

Prie Kremiaus sienos Raudonojoje aikštėje prigludęs Lenino Mauzoliejus.

apie Leniną ir jo idėjų triumfą.

Prie įėjimo į Mauzoliejų sustingusi garbės sargyba — du kariai su karabinais. Tai svarbiausias šalies postas Nr. 1.

Nuo tos dienos, kai 1924

garbą atiduoda ją aplankusieji. Už Lenino Mauzoliejaus prie amžinai žaliuojančių sidabrinių eglių stūkso Kremiaus siena. Granito plytose auksinėmis raidėmis įrašyti vardai, iškilę įžymių partijos ir valstybės veikėjų

puslapiui labai daug ką pasakoja nenutrūkstančiam lankytojų srautui. Salose gali išvysti asmeninius Lenino daiktus, darbininkų dovanas didžiajam vadui, čia atkurta jo kabineto vaizdas, surinktos daugeliu pasaulio kalbų išleistos Lenino knygos...

Judančiais eskalatoriais laiptais pakylį į dar vieną aukštą. Muziejaus darbuotojai pakviečia į erdvią salę. Čia vyksta susitikimai su revoliucijos judėjimo dalyviais, parodomas dokumentinis kino filmas apie Lenino revoliucinę veiklą...

Visų tautų darbo žmonių meilė Leninui nemirtinga. Nemirtingos Lenino idėjos apėmė šimtus milijonų žmonių visuose mūsų planetos kontinentuose. Aple jo — revoliucijos vado gyvenimo, veiklą, idėjų triumfą byloja kiekvienas mūsų Tarybų šalies kampelis. Didijį Leniną kiekviename žingsnyje gali prisiminti lankydamiis šalies sostinėje — Maskvoje.

Ir šiame pasakojime aš tik prabėgomis galėjau pasidailinti įspūdiams, patirties savo kelionėje po Maskvą. Ir kur tik nenuvedavo kelionių maršrutai — visur jaučiau poeto Vladimiro Majakovskio žodžius:

„Leninas
ir dabar
už visus gyvuosius gyvius...“

Sie žodžiai kaip tikrai akivaizdžiai išreiškia istorijos tiesą...

Vytautas Bagdonas

Čia viskas primena Leniną...

Laidotuviams Mauzoliejus iš esmės buvo baigtas. Tamsiai pilko centrinio kubo formos rėškiai išsiskyrė juodos reljefinės raidės „Lenin“. Gedulo salės sienos ir lubos buvo drapiruotos juoda ir raudona audiniu, viršuje audeklo klostes jungė kūjo ir pjautuvo atvaizdas. Du sietynai palubėje apšvietė ant pakylės pastatytą karstą su stikliniu gaubtu, pro kurį buvo galima matyti Iljičių.

Po laidotuvių darbai buvo tęsiami, projektas tobulinamas. Architektas A. Sčusevas pasiūlė sujungti tris atskiras stovinčius kubus įstisine siena. Centrinę dalį su dekoratyviniu antstatu buvo

Mauzoliejų. O 1930 metų lapkričio 7-ąją, pažymint Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 13-ąsias metines, pro Mauzoliejų pražygiavo raudonarmiečių ir darbo žmonių kolonos.

Vladimiras Leninas nepaprastai plačiai rėmėsi darbo žmonių masėmis, tapo jų didžiausių svajonių įkūnytoju. Ši mintis ir išreikšta Mauzoliejaus architektūroje. Mauzoliejaus tribūna — statinio elementas, pabrėžiantis proletariato vado ir liaudies bendravimą. Juodas granitas simbolizuoja gilią liaudies liūdesį, o revoliucijos vėliavų raudona spalva teigia gyvenimą...

Beveik kasdien V. Lenino Mauzoliejų aplanko iki dešimties tūkstančių žmonių. Jų kelias eina Aleksandro sodo takais, Raudonosios aikštės grindiniu. Susitiksime čia įvairiausių tautų, įvairiausių nacių atstovus, kurie paskutinę kelio atkarpą nuo Aleksandro sodo iki Mauzoliejaus praeina ypatingai susikaupę, mąstydami

metų sausyje Garbės sargyboje atsistojo Kremiaus kursantai Grigorijus Koblovas ir Arsentijus Kaškinas, praėjo daugiau kaip pusė amžiaus. O garbės sargyba prie Lenino Mauzoliejaus liko pačiu garbingiausiu postu Zemėje...

— Jau žygiuoja!

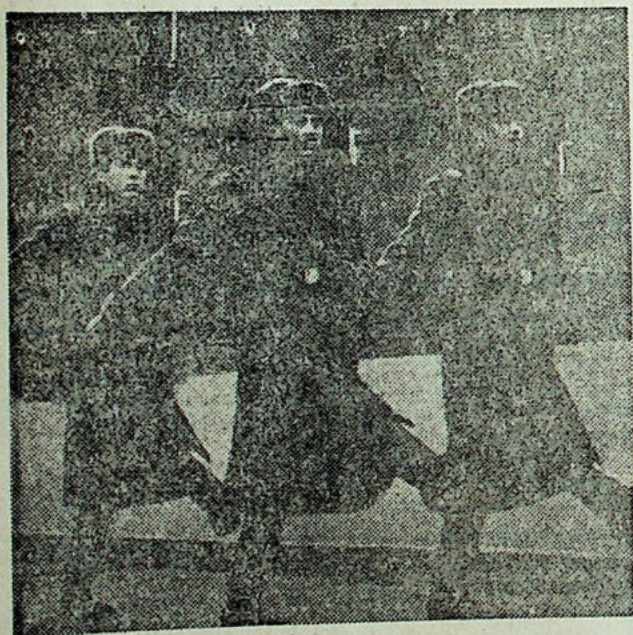
Minia nuščiūva, laukiančių žmonių žvilgsniai nukrypsta Spasko bokšto linkui. Ten, pro vartus, Lenino Mauzoliejaus link išžygiuoja eilinė sargybinių pamaina. Iškilmingas tai ir lakoniškas ritualas. Kas valandą, kartu su pirmuoju Kremiaus kurantų dūžu, prie Mauzoliejaus durų suslingsta sargybiniai.

Du šimtai žingsnių skiria nuo Spasko bokšto iki Mauzoliejaus. Ir kiekvieną kartą, kuomet laikrodžio minutinei rodyklei lieka tik dvi padalos iki skaičiaus 12, pro vartus įsėina eilinė sargybinių pamaina... Įsėina į svarbiausią postą...

Yra Raudonojoje aikštėje dar viena vieta, kuriai pa-

biustai. Masyvios marmuro lentos Kremiaus sienoje žymi vietas, kur įmūrytos urnos su įžymių žmonių, Lenino bendražygių, jo idėjų tęsėjų palaikais. Eini pro šią sieną labai palengva, nes marmuro lentose iškalta Nadeždos Krupskajos, Marijos Uljanovos, Jakovo Sverdlovo, Michailo Frunzės, Michailo Kalinino, Maksimo Gorkio ir eilės kitų pavardės verčia daug ką prisiminti, nors mintyse atiduoti pagarbą šiems žmonėms...

Netoli nuo Lenino Mauzoliejaus prie triaukščio mūrinio pastato visuomet taip pat gali pamatyti žmonių pulkelius. Čia centrinis Vladimiro Iljičiaus Lenino muziejus. Ant plačių jo laiptų lankytojus pasitinka vado skulptūra, visais metų laikais skendinti gėlėse. Muziejuje kelios dšimtys salių, kuriose sukaupiti eksponatai byloja apie šlovingą Vladimiro Lenino gyvenimo ir veiklos kelią. Pageltę nuo laiko, išsaugoję revoliucijos vado rankų prisilytėjimą, gyvi ir iškalbūs dokumentai, knygu

Į postą Nr. 1 žygiuoja eilinė sargybinių pamaina.

Kviečiame aplankyti Uljanovską

Artėjant V. Lenino gimimo 110-ųjų metų jubiliejui į Uljanovską — proletariato vado gimtinę plūsta nenutrūkstamas srautas ekskursijų iš visų šalies kampelių.

Susipažinimui su miestu, jo istorija, pramone, tradicijomis yra paruošta daugiau kaip 70 ekskursijų įvairiomis temomis. Jos skirtos įvairaus amžiaus ir išsilavinimo turistams, pradedant nuo moksleivių ir baigiant partiniais darbuotojais. Atvykstančių turistų laukia patogūs viešbučiai, autobusai. Kvalifikuoti gidai gali pateikti visą informaciją apie visas miesto ir srities įžymybes.

Jubiliejaus datai ruošama ekskursija „Istatymas, pagal kurį gyvename“. Jis pasakoja apie Uljanovsko partinės organizacijos ir vietos Tarybų istoriją, šiandieninę jų veiklą.

Visus, kurie ketina suruošti ekskursiją į Uljanovską, kviečiame per profsąjungų vietos komitetą ar ekskursijų biurą kreiptis šiuo adresu: Uljanovskas, L. Tolstojaus gatvė 32 arba telefonu 1-52-38. Apie ekskursiją pranešus iš anksto, viskuo galėtų pasirūpinti Uljanovsko ekskursijų biuro darbuotojai. Tikime, kad ekskursija į Lenino gimtinę suteiks didelę pažintinę naudą ir paliks malonių įspūdžių.

M. Liapinas,
ekskursijų vadovas

Nevėluokime patrešti žiemkenčių

Didžiausią derliaus priedą azotinės trąšos duoda išbertos dviejų savačių laikotarpyje nuo augalų vegetacijos pradžios. Šis optimalus žiemkenčių tręšimo laikas jau prasidėjęs. Tačiau į dirvas daugumoje ūkių tręšimo technika iki šiol dar negalima įgyvendinti. Organizaciniais sumetimais, jog nevėluokime patrešti žiemkenčių, dalį jų kasmet tręšdavome anksčiau — porą savačių prieš vegetacijos pradžią. Tačiau šiais metais, nutirpus sniegui, dirvos pašlapo, o rytais stipresnių pašalimų nebuvo. Todėl be aviacijos pagalbos pamaitinti žiemkenčius prieš jų vegetaciją šiemet nebuvo galimybės.

Tad ką gi reikėtų daryti žemdirbiams?

Geriausią azotinių trąšų išbėrimo terminai dar nepraeję. Šiuo metu svarbu ūkiuose taip pasiruošti žiemkenčių

salietravimui, jog pradžiūvus dirvoms, šį darbą galima būtų atlikti trumpiausiais terminais. Tam reikia panaudoti visą ūkiuose turimą tręšimo techniką. Be to, paruoš-

kime barstymui azotines trąšas, kur reikia, jas iš anksto susmulkinkime. Pirmoje eilėje būtina patrešti silpnus, praečiau peržiemojusius žiemkenčius. Nuo to žymia dalimi priklausys jų derlius.

Šiais metais, kai tręšimas sutaps su augalų vegetacija, sėkmingai galima žiemkenčius tręšti tiek salietra, tiek ir karbamidu.

Tręšiant žiemkenčius azotinėmis trąšomis, labai opus

yra jų optimalios normos parinkimo klausimas.

Tręšiant žiemkenčius po 60 kg į ha azoto, nėra pavojaus, kad jie išguls. Tačiau, tręšiant didesnėmis normomis, javai gali išgulti ir vietoj laukto derliaus priedo, turėsime išgulusį pasėlį. O tai jau dviguba žala: sumažės derlius ir pablogės jo nuėmimo sąlygos. Todėl tręšiant didesnėmis azoto normomis žiemkenčius, reikia trąšas išberti per du kartus. Pirmą kartą po 45—50 kg į ha azoto išberiama vegetacijai prasidėjus. Šiuo laiku atiduotas azotas skatina javų krūmijimąsi, didina pasėlio tankumą. Antrą kartą javai tręšiami, atsižvelgiant į pasėlio būklę vegetacijos eigoje. Silpnoki, retoki žiemkenčiai antrą kartą tręštinai anksčiau, vešlesni — vėliau, o labai vešlių antrą kartą tręšti neverta.

O. Simanavičienė
Zemės ūkio mokslų
kandidatė

Trumpai

○ Panevėžio autokompressorų gamykloje metalo liejimui naudojama brangi laką pakeitę trečdaliu pigesnė medžiaga. Jos pritaikymo technologiją paruošė Minsko politechnikos instituto mokslininkai. Jų pasiūlymu panevėžiečiai taip pat įdiegė tobulę autokompressorų detalių gamybos technologiją, modernizavo nemažai kitų barų.

○ Respublikoje vyksta tradicinės dailės dienos. Svarbiausi jų maršrutai eina kaimo vietovėmis. Skuodo rajono Luknės kolūkyje organizuojama kūrybinė stovykla, kurios dalyviai tapys žemdirbių portretus, naujojo kaimo peizažus, padės sutvarkyti vaizdingą agitaciją, susitiks su aplinkinių mokyklų moksleiviais. Pirmųjų portretų galerija bus kuriama Vilniaus rajono Maišiagalos tarybiname ūkyje.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980. IV. 19

Lengvatos isikuriantiems kaimo gyvenvietėse

Zemės ūkio gamybos tolesnė raida glaudžiai susijusi su šiuolaikinių kaimo gyvenviečių statyba.

Standieną žemdirbių nori turėti stabilias ne tik gamybos, darbo, bet ir buitines sąlygas. Todėl sparčiau auga gamybos apimtys, tvirtėja ekonomika tuose ūkiuose, kur greičiau statomos gyvenvietės.

Rajono ūkiuose atliktas nemažas darbas, gerinant žemdirbių buitines ir kultūrinės sąlygas. Kaimo gyvenvietėse per ketverius penkmečius metus pastatyti 635, o šiemet numatyta pastatyti 155 individualius gyvenamuosius namus. Per šį laikotarpį iškeiti 654 vienkiamiai, o rajono kaimo vietovėse dar yra likę apie 4500 vienkiamų.

Daugiausia individualinių gyvenamųjų namų pastatyta gyventojams, besikeliančiams iš vienkiamų. „Anykščių šilėlio“, „Levaniško“, „Nevėžio“, „Surdegio“, „Svyturio“ kolūkiuose bei Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje.

Kaip žinoma, remiantis TSKP Centro Komiteto II-ojo (1978 m.) plenumo nutarimais, yra priimtas specialus TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimas, kuriuo sudarytos ypatingai palankios sąlygos statyti individualinius gyvenamuosius namus ūkių gyvenvietėse: skiriami ilgalaikiai kreditai, prilygstantys viso gyvenamojo namo su ūkiniu pastatu vertei, pusę šių kreditų padengiant arba ūkiui, jeigu jis finansiniam biudžetui. Namų savininkas turi išmokėti per 20 metų likusį kredito vertės. Reikėtų, kad šias itin palankias sąlygas panaudojant, būtų statoma kuo daugiau individualių namų, ypač silpnėsiuose ūkiuose. Todėl šias sąlygas reikia išsamiai išaiškinti visiems gyventojams.

Naujosios kreditavimo tvarkos lengvatomis gali pasinaudoti tik kolūkių, tarybinių ir valstybinių ūkių darbuotojai.

Dar viena iš lengvatų yra tai, kad visus individualinių gyvenamųjų namų su kiemo pastatų statybos darbus turi organizuoti ūkiai.

Tačiau rajono žemdirbiai šiomis lengvatomis pernai nepasinaudojo vien dėl ūkių vadovų ir kai kurių specialistų nerangumo. Šiais metais kreditus pagal naują kreditavimo sistemą įformino tik „Aušros“ kolūkis penkiskams gyventojams (67,19 tūkst. rub.) ir M. Melnikaitės kolūkis vienam gyventojui (15 tūkst. rub.).

Reikia atsiminti, kad ir senosios individualinių gyvenamųjų namų statybos kreditan formos liko galiojanti. Norėdama pasistatyti gyvenvietėje individualių namų, pilietis gali gauti 1,5–2 tūkst. rublių dydžio, o besikeliančiams iš vienkiamų gyvenvietės — iki 7 tūkst. rublių valstybinės paskolos.

Tačiau ir šia lengvata dar mūsų rajone retai pasinaudojama. Šiomis sąlygomis šiemet yra suteiktos paskolos tik aštuoniems žmonėms 22,4 tūkst. rub. sumai Andriūniškio, „Ateities“, K. Staro, Kurklių, „Lenino kelių“ ir Surdegio kolūkiuose.

Kadangi valstybė teikia statantiems namus ūkių gyvenvietėse didelę ir visokeriopą paramą, tai ūkių vadovams, specialistams, buhalterijos darbuotojams būtina padaryti viską, ko reikia kaimo gyvenviečių statybai ir žemdirbių kėlimui iš vienkiamų toliau spartinti.

A. Labutis

Anykščių rajono Žemės ūkio valdybos inžinierius-statybininkas

Laikymės šunų ir kačių laikymo taisyklių

Lietuvos TSR Ministrų Taryba 1979 m. spalio mėn. 31 d. nutarimu patvirtino „Šunų ir kačių laikymo Lietuvos TSR taisyklės“. Lietuvos TSR miestuose ir miesto tipo gyvenvietėse šunis ir kates gyventojams laikyti atskiruose butuose ir individualiuose namuose leidžiama laikantis šių taisyklių reikalavimų, o butuose, kuriuose gyvena kelios šeimos — tikrai turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamčių asmenų sutikimą. Daugiau butuose namuose reikalingas ir kitų tos pačios laiptų aikštelės butų gyventojų sutikimas.

Miestuose, miesto tipo ir kaimo gyvenvietėse sarginiai šunys gali būti laikomi įmonių, įstaigų, organizacijų, gyvulininkystės fermų teritorijose, kituose žemės ūkio objektuose turint veterinarijos tarnybos leidimą ir tik prižiūrint. Kolektyviniuose soduose, kiemuose, vienkiamuose šunis leidžiama laikyti tik prižiūrint arba palaidus gerai aptvertuose voljeruose.

Savininkai privalo registruoti šunis nuo 3 mėnesių amžiaus. Naujai įsigyti šunys turi būti įregistruoti per 5 dienas. Visi šunys kasmet perregistruojami. Šunų registraciją miestuose vykdo komunalinių įmonių kombinate, o kaimo vietovėse — Liaudies deputatų tarybų vykdomieji komitetai.

Visi šunys, nepriklausomai nuo jų veislės ir paskirties, kasmet turi būti skiepijami nuo pasiutligės. Šunų skiepimo laiką nustato rajono valstybinė veterinarijos tarnyba.

Benamiai šunys ir kates, taip pat palaidi šunys (nepriklausomai nuo jų veislės ir paskirties), nors ir turintys ant kaklo žetoną bei antsnukį, esantys be savininko gatvėse, turgavietėse, skveruose, soduose, parkuose, plačiuose, viešojo transporto priemonėse laikomi valkataujančiais.

Valkataujantys šunys bei kates turi būti reguliariai gaudomi, naikinami, laikantys nustatytos tvarkos ir saugumo priemonių.

Organizacijos, kurloms pavesta gaudyti ir naikinti valkataujančius šunis ir kates, sugautus gyvulius laiko 5 dienas. Suo gali būti gražinamas savininkui, jeigu jis kreipiasi per šį laiką ir pateikia šuns registravimo pažymėjimą bei veterinarijos liudijimą ir apmoka sugavimo bei laikymo išlaidas.

Šunų savininkams leidžiama išvesti šunis iš gyvenamųjų namų ar kitų izoliuotų patalpų, taip pat iš izoliuotos teritorijos į bendrus kiemus arba gatves tik su trumpais pavadėliais ir antsnukiais.

Galima su šunimis pasivaikščioti, juos pavadžioti vietovėse, kuriose nėra susibūrusių žmonių, laukymėse, mažai žmonių lankomose vietose.

Be to, šunis be pavadėlių ir antsnukių laikyti galima mokymo bei dresiravimo aikštelėse ir vykdam specialią organizacijų operatyvines užduotis, medžioklėse, šunų sporto varžybose, laikantis saugumo priemonių.

Šunų ir kačių savininkams draudžiama vesti šunis į parduotuves, viešojo maitinimo įstaigas, kirpyklas, piliakus, parkus, skverus, aikštes, turgavietes, kitas žmonių susitelkimo vietas, gyvulininkystės fermas, taip pat išvesti šunis į laipines (nepriklausomai nuo to, ar jie su pavadėliu bei antsnukiu, ar be jų). Draudžiama maudyti ir vedžioti šunis masinėse žmonių poilsio bei maudymosi vietose, palikti be priežiūros, be maisto, taip pat žiauriai su jais elgtis.

Nelaidžiama vesti šunis ir kates autobusais, prekiauti šunimis ir katėmis nenustatytose tam vietose, parduoti, dovanoti, pirkti, taip pat išvesti į kitas vietas ir iš jų atsivežti šunis ir kates be veterinarijos liudijimų, laikyti bei kurios veislės šunis ir kates viešojo maitinimo įstaigose, vaikų lopšeliuose, darželiuose, pionierių stovyklose, mokyklose, sanatorijose, poilsio namuose, bendrabučiuose, rūsiuose, namų laiptinėse, koridoriuose, pastogėse ir panašiai.

Šunų ir kačių savininkai, veterinarijos tarnybai pareikalavus, privalo juos ir kitus laikomus žvėris pristatyti tyrimams, skiepjimams, profilaktiniam bei gydomajam paruošimui.

Šunys, kates ir kiti gyvuliai, apkančios žmones ir gyvulius, asmenų arba gaudymo brigadų turi būti skubiai pristatyti į veterinarijos įstaigą apžiūrinti ir 10 dienų karantinuoti. Miesto gyventojai juos pristato į Komunalinio ūkio organizacijos priklausančias karantinines patalpas, o kaimo jė laikomi savininko sodyboje veterinarijos specialistams kontroliuojant.

Susirgus arba kritus šuniui ar katei dėl neaiškių priežasčių, apie tai būtina pranešti veterinarijos įstaigai.

Už taisyklių pažeidimą savininkai atsako nustatyta tvarka.

R. Augustinas

Anykščių rajono valstybės veterinarijos inspektorius

Redaktorius ST. VINCIONAS

GEDIMINUI PAKALNISKIUI

Lūdesio valanda, tragiškai mirus broliui, nuosirdžiai užuojautą reiškia Vyno-kalvados cecho bendradarbiai.

ANTANUI LABEIKIUI

Gilaus liūdesio valanda, mirus mylimam mamytėi, nuosirdžiai užuojautą reiškia Troškūnų 2-os KPTM pirminė partinė organizacija.

ONAI GRAZIENEI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam mamytėi. Pakšiai, Gailiūnai, Žiupkos, Galgalai

PRANUI ANDRIJAUSKUI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui. B. ir N. Jakubonai, J. ir R. Augučiai, A. ir O. Medinai, J. ir E. Suklai

Reiškiamė nuosirdžiai užuojautą ANTANUI LABEIKIUI dėl motinos mirties.

Troškūnų 2-os KPTM darbuotojai

ONAI GRAZIENEI

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, nuosirdžiai užuojautą reiškia Zukauskai, Matelioniai, Juzėnai, Baškevičiai, Tijūnolai.

DANGUOLEI SVILPIENEI

Netekus brangaus tėvelio, reiškiamė nuosirdžiai užuojautą. St. ir A. Sriubai, K. ir A. Vitkūnai, M. Vitkinienė, B. ir A. Bulotai

GEDIMINUI PAKALNISKIUI

Dėl mylimo brolio tragiškos mirties reiškiamė nuosirdžiai užuojautą. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vėjas“ administracija, profsąjunginė ir komjaunimo organizacijos

Mylimam mamytėi mirus, ONUTE GRAZIENEI nuosirdžiai užuojautą Alekšas, Stripeikos, Žiupkos.

ATVYKITE PAS MUS

Kaišadorių 23-oji vidurinė kaimo profesinė technikos mokykla dar jauna kvalifikuotų specialistų ruošimo kalvė. Praėjusiais metais išleisdome pirmuosius elektrikus-ryšininkus su viduriniu išsilavinimu. Į žemės ūkio produktų gamybą įsijungę praėjusiais metais baigę mūsų mokyklą galvųjų atpenėjimo kompleksų ir kiaulienos gamybos operatoriai. 209 mūsų auklėtiniai papildė žemės ūkio darbuotojų gretas.

Šiais metais diplomus gina aštuonios moksleivių grupės: elektrikal-ryšininkai, kiaulienos gamybos ir galvijų atpenėjimo kompleksų operatoriai. Respublikos žemės ūkio įmonės pasipildys 230-čia jaunų kvalifikuotų darbininkų, paruošusių mūsų mokykloje.

Atelnamais metais išleisime pirmąją paukščių fabrikų operatorių grupę, taip pat 3 galvijų atpenėjimo operatorių, 3 elektrikal-ryšininkų ir dvi šaltkalvių grupes.

Dėkojama

Nuosirdžiai dėkojam kaimynams, giminėms, bendradarbiams, draugams ir visiems, kurie užjautė ir padėjo mums palydėti į paskutinę kelioną vyrą ir tėvelį Stasą Kamarauską.

Žmona ir vaikai

Atvykite pas mus mokytis, baigę aštuonias klases. Čia Jūsų laukia šiuolaikinė technika aprūpinti kabinetai. Gyvensite jaukiuose bendrabučiuose, yra erdvi sporto salė, veikia dalykiniai ir techniniai būreliai. Poilsio vakarais groja estradinis ansamblis.

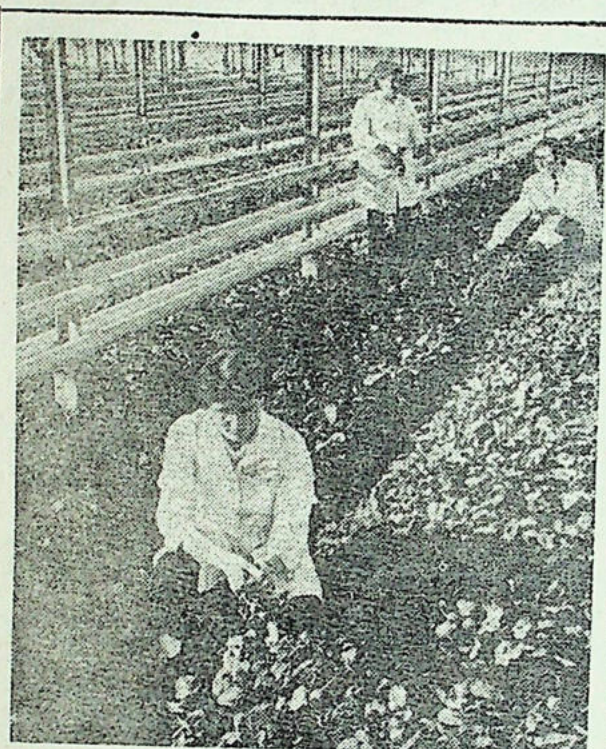
Per tris metus baigsite mokyklą ir įsigysite vidurinį išsilavinimą kartu su pasirinkta specialybe. Mūsų mokyklos tikslas ruošti specialistus gyvulininkystės kompleksams. Elektrikal-ryšininkai, šaltkalviai-santehnikai, šaltkalviai remontininkai, taip pat paukščių fabrikų, kiaulienos gamybos ar galvijų atpenėjimo kompleksų operatoriai dirbs šiuolaikiniuose žemės ūkio produktų ruošimo įmonėse-kompleksuose.

Laukiame Jūsų, aštuntokai.

J. Jankauskas
Kaišadorių 23-osios kaimo profesinės technikos mokyklos gamybinio mokymo meistras

Reiškiamė nuosirdžiai padėką Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio administracijai, visiems darbuotojams, II-os vidurinės mokyklos Ie, IIIe ir Vc klasių mokiniams ir vadovams, giminėms, kaimynams, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Antaną Umbrsą.

Žmona ir vaikai

Vilniaus šiltnamų kombinatas kasdien į sostinės parduotuves pasiunčia apie keturias tonas šviežių daržovių: agurkų, ridikėlių, svogūnų, praskoninių daržovių. Šiais metais daržininkai išaugins višniams gėlių ir daržovių už 7 milijonus rublių.

NUOTRAUKOJE — ridikėlius rauna brigadininkas J. Galvonas ir daržininkės L. Kazokaitė ir E. Darskevič.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

Reikalavimai

Anykščių varlėtojų kooperatyvui skubiai reikalingi darbininkai ir valytojos darbai Anykščių miesto parduotuvėse.

Kreiptis į Anykščių varlėtojų kooperatyvo valdybą arba skambinti telefonu 5-13-30.

Valdybos pirmininkas

GEDIMINUI PAKALNISKIUI

Gilaus liūdesio valanda, tragiškai mirus mylimam broliui, nuosirdžiai užuojautą reiškia Vyno išpilstymo baro pamašinos dirbantieji.

JANINAI URBONIENEI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus brangiam tėveliui. Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio Vertimų fermų darbuotojai

284930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuve Anykščių skyrius, Pergalės 38. Spaudė Ukmergės spaustuve, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.186 Užsak. Nr. 596